

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ПОЛТАВСЬКА ДЕРЖАВНА АГРАРНА АКАДЕМІЯ

МАТЕРІАЛИ
студентської наукової конференції

13 травня 2021 рік

Том I

Полтава

Редакційна колегія:

Аранчій В. І., ректор академії, кандидат економічних наук, професор.

Горб О. О., проректор з науково-педагогічної, наукової роботи, професор кафедри екології збалансованого природокористування та захисту довкілля, кандидат сільськогосподарських наук, доцент.

Галич О. А., декан факультету економіки та менеджменту, директор Навчально-наукового інституту економіки та бізнесу, професор кафедри інформаційних систем та технологій, кандидат економічних наук, професор.

Дорогань-Писаренко Л. О., декан факультету обліку та фінансів, професор кафедри економічної теорії та економічних досліджень, кандидат економічних наук, професор.

Дудніков І. А., декан інженерно-технологічного факультету, професор кафедри галузеве машинобудування, кандидат технічних наук, доцент.

Кулинич С. М., декан факультету ветеринарної медицини, професор кафедри хірургії та акушерства, доктор ветеринарних наук, професор.

Маренич М. М., декан факультету агротехнологій та екології, професор кафедри селекції, насінництва і генетики, кандидат сільськогосподарських наук, доцент.

Опара М. М., фахівець відділу з питань інтелектуальної власності, професор кафедри землеробства і агрохімії ім. В. І.Сазанова, кандидат сільськогосподарських наук, доцент.

Поліщук А. А., декан факультету технології виробництва та переробки продукції тваринництва, доктор сільськогосподарських наук, професор.

Чайка Т. О., начальник редакційно-видавничого відділу, кандидат економічних наук.

Відповідальність за зміст і редакцію матеріалів несуть автори та наукові керівники.

Матеріали студентської наукової конференції Полтавської державної аграрної академії, 13 травня 2021 р. Том І. – Полтава: РВВ ПДАА, 2021. –231 с.

© Полтавська державна аграрна академія (ПДАА)

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ НАВЧАЛЬНО-НАУКОВОГО ІНСТИТУТУ ЕКОНОМІКИ, УПРАВЛІННЯ, ПРАВА ТА ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ

Довжа М.І.

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РЕАЛІЗАЦІЇ ПРОЗОРОСТІ ТА ВІДКРИТОСТІ
У ДІЯЛЬНОСТІ МІСЦЕВОЇ ВЛАДИ 4

Литовченко А.П.

ФУНКЦІЇ КОМУНІКАЦІЙ В СИСТЕМІ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я 6

Микитченко К.Р.

ВОЛОНТЕРСЬКИЙ РУХ ЯК ОБ'ЄКТ ДЕРЖАВНОГО
РЕГУЛЮВАННЯ 8

Мирний М.В.

СЕРВІСНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РОЗВИТКУ Е-ДЕМОКРАТІЇ НА РІВНІ
ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД 10

Мокляк Л.В.

ПУБЛІЧНЕ УПРАВЛІННЯ ФОРМУВАННЯМ
ЕНЕРГОЕФЕКТИВНИХ ПРОЄКТІВ 12

Пиляк І.І.

АНАЛІЗ СПРОМОЖНОСТІ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД 14

Миколаєнко А.

МЕТОДИЧНІ ПІДХОДИ ДО ЦІНОУТВОРЕННЯ В СИСТЕМІ
МАРКЕТИНГУ 18

Золотоверх А.

ФАКТОРИ МАРКЕТИНГОВОГО ЦІНОУТВОРЕННЯ 19

Поливода М.

АНАЛІЗ ЦІН СУЧАСНОГО СТАНУ СВІТОВОГО РИНКУ
ПОБУТОВОЇ ТЕХНІКИ 21

Петрик К.

СУЧАСНИЙ СТАН РИНКУ КАВИ В УКРАЇНІ 23

Цирульнікова Ю.

ЦІНОВА І НЕЦІНОВА КОНКУРЕНЦІЯ 25

кою значне, дана група передбачає формування запасів по максимуму або ж мінімуму. До даної групи виробничих запасів філії Публічного акціонерного товариства «Державна продовольчо-зернова корпорація України» «Лубенський насіннеобробний завод» увійшли: малоцінні та швидкозношувані предмети, купівельні напівфабрикати та комплектуючі вироби;будівельні матеріали.

Таким чином, головною метою XYZ-аналізу є виокремлення груп виробничих запасів на основі чутливості попиту на них (постійний, нерегулярний попит та попит, що коливається) для отримання оптимальної асортиментної стратегії. Отже, XYZ-аналіз дає можливість управляти логістичними процесами на підприємстві, що дозволить забезпечити зростання частки рентабельного виробництва товарів без порушення принципів асортиментної політики, виявити ключові товарні позиції та причини, що впливають на кількість товарів на складі. Але варто відмітити, що проведення аналізу має супроводжуватися врахуванням сукупності факторів, що здійснюють безпосередній вплив на перебіг виробничого процесу та супутніх йому логістичних процесів аграрного підприємства.

Список використаних джерел

1. Організація та проектування логістичних систем : [підручник] / М. П. Денисенко, П. Р. Левковець, Л. І. Михайлова [та ін.]; під ред. М. П. Денисенка, П. Р. Левковця, Л. І. Михайлової. Київ : Центр учбової літератури, 2010. 336 с.
2. Пеняк Ю. С. Управління виробничими запасами у сільськогосподарських підприємствах. *Економіка АПК*. 2008. № 10. С. 107 – 110.
3. Перебийніс В. І., Дроботя Я. А. Логістичне управління запасами на підприємствах : монографія. Полтава : ПУЕТ, 2012. 279 с.
4. Тюленєва Ю. В., Майстренко Н. В. Застосування методу ABC-XYZ-аналізу під час управління логістичними процесами аграрного підприємства. *Глобальні та національні проблеми економіки*, 2017. Вип. 20. С. 598 – 603.

ОСОБЛИВОСТІ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ КАПІТАЛОМ КОМЕРЦІЙНИХ БАНКІВ

*Телятник М. Ю.,
здобувач вищої освіти СВО «Магістр»
факультету обліку та фінансів*

*Науковий керівник – Дроботя Я. А.
кандидат економічних наук, доцент*

Держава є головним учасником банківської системи. Саме через діяльність уповноваженого нею органу – НБУ – проводиться аналіз банківської установи, оцінюються її фінансові показники та здійснюється інспектування банку з метою усунення кризового стану та підвищення надійності і

стабільності банківської системи.

Процес державного управління капіталом банків досліджувався такими вченими, як Бугель Ю., Волкова Н., Гонтаржевський М., Дзюблук О., Ларіонова К., Самородов Б. та ін.

Метою управління капіталом банку є забезпечення прийняттого рівня ризику, достатності капіталу і його покриття, а також дотримання встановлених НБУ економічних нормативів. В основу проведення менеджменту капіталу покладено виконання таких завдань:

- оцінка достатності капіталу;
- планування обсягів та структури капіталу;
- оцінка ймовірних ризиків пов'язаних із капіталом;
- тестування стійкості щодо зовнішніх та внутрішніх факторів ризику;
- орієнтування управління капіталом банку на стратегію розвитку банку

[3, с. 108].

Науковці розмежовують управління капіталом банків на рівні (рис. 1).

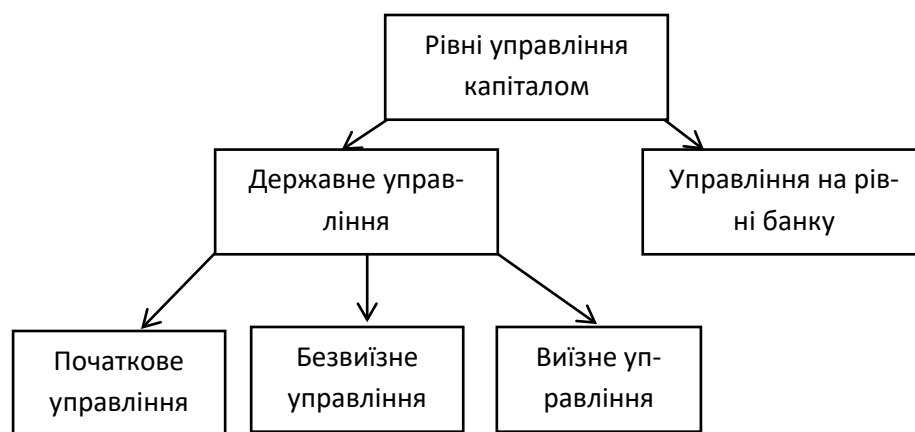


Рис. 1. Рівні управління капіталом комерційних банків

Джерело:[2, 3]

Початкове управління капіталом банку на державному рівні полягає у встановленні вимог щодо обсягу статутного капіталу, джерел внесків засновників та їх складу, кваліфікації співробітників банку, певних технічних питань та умов, за яких НБУ або надає ліцензію на ведення банківської діяльності, або відмовляє у наданні ліцензії. Безвиїзне або дистанційне управління капіталом банку на державному рівні проявляється у встановленні певних заборон або обмежень щодо деяких видів банківської діяльності, обсягів резервів для відшкодування можливих втрат за позиками комерційних банків, які порушують економічні нормативи тощо. Виїзне управління капіталом банку на державному рівні проявляється лише на етапі фінансової санації банку. В його основі лежить проведення перевірки банківських установ та їх фінансового оздоровлення за допомогою державних дотацій тощо.

Згідно Закону України «Про Національний банк України», НБУ встановлює економічні нормативи з метою підвищення стійкості банків в періоди фі-

нансової та економічної нестабільності, а також формуванні ними запасу капіталу для зменшення рівня ризику[1].Відповідно до нормативів формують показники, за допомогою яких проводиться оцінка та моніторинг окремих банків або банківської системи в цілому. Нормативи сприяють контролю над регулятивним капіталом, ліквідністю, ризиками, наданням кредитів, інвестиціями. До основних нормативів оцінки капіталу банків відносять норматив регулятивного капіталу та норматив його достатності.

Норматив регулятивного капіталу (Н1) є одним із важливих показників функціонування комерційного банку, який полягає у забезпеченні покриття усіх фінансових ризиків та виконує захисну функцію вкладів, забезпечує високий рівень фінансової стійкості та стабільності банківської діяльності. Його значення повинне бути не меншим 500 млн. грн. Норматив достатності регулятивного капіталу (Н2) вимірюється у відсотках та повинен бути не меншим 10 %. Його менше значення вказує на надмірну передачу ризику кредитування кредитуру і вкладнику та ризику неповернення банківських активів [2, с. 156].

Отже, державне управління капіталом банківських установ є досить складним і багатоаспектним процесом, який вимагає постійного удосконалення та реформування. Ефективне використання різноманітних методів державного управління капіталом дозволить підвищити ефективність функціонування не тільки окремої банківської установи, а й економіки країни в цілому.

Список використаних джерел

1. Про Національний банк України: Закон України від 20.05.1999 № 679 – XIV зі змінами та доповненнями від 01.01.2021 року / Верховна рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/679-14#Text> (дата звернення: 08.04.2021).
2. Ларіонова К. Л., Безвух С. В. Механізм формування власного капіталу банку. *Вісник Хмельницького національного університету. Серія «Економічні науки»*. 2017. № 6. С. 152-159.
3. Самородов Б. В. Діагностика фінансового стану банків на основі аналізу їхньої надійності. *Вісник університету банківської справи*. 2016. № 22. С. 107-115.